

[Oluf Pedersen.]

fra bygningerne. Jeg tror ikke, dette er rigtigt. Jeg ved i alt fald, at i realkredit-kommissionen har mange røster hævdet, at er der noget, som har været dårligt og har trængt til at blive bedre, er det netop landbrugets bygninger. Jeg tror altså, at de 3 000 kr. pr. ha er for låvt ansat; det skal jo være den fornuftige købers pris, som skal være grundlaget.

Efter lovforslaget bliver der nu 4 år imellem vurderingerne, og det synes jeg er et fremskridt. Nu ville det jo ikke være af så stor betydning, hvis vi havde et stabilt pengevæsen, men med det ustabile pengevæsen, vi har, er det helt galt med for store mellemrum mellem vurderingerne. Hvis man så oven i købet går den vej, man gik i fjor, da man udskød vurderingen og forlængede mellemrummet fra 5 år til 6 år, bliver det endnu værre, når man som nu skal til at gennemføre en vurdering med de forholdsvis store stigninger, der er kommet til. Jeg føjer til, at indenfor de 4 år gælder det, at hvis der finder særlige værdistigninger sted, kan der foretages en årsomvurdering; vi var jo i grundskyldskommissionen inde på, at hvis der skete større ændringer i værdien, enten det så var stigning eller fald, burde der ekstraordinært ske en forkortelse af perioden.

Dernæst gør jeg opmærksom på, at bygninger og jord skal vurderes efter de sædvanlige prioriteringsforhold. De „sædvanlige prioriteringsforhold“ vil vel ligge omkring $4\frac{1}{2}$ pct., medens den jordrente, der svares af jordrentebærg, kun er 4 pct., således at der er en lille forskel, men det kan måske ændre sig fremover, så det kommer til at passe sammen.

Jeg tror, at det foreliggende lovforslag vil blive et brugbart grundlag for en vurdering frem til fuld grundskyld, men selve målet er jo ikke nået med denne lov, det er kun grundlaget, der er lagt.

Det vil vel være naturligt at prøve her at trække nogle linier op for, hvordan jeg tror man politisk kan nå dette mål, fuld grundskyld, gennem en videregående lovgivning. Først vil jeg gerne understrege, at regeringen vil genfremsætte sit forslag om fuld grundstigningsskyld fremover. Dette tilsagn takker jeg for. Vi syntes, da det blev fremsat, at det var noget svagt, og

det synes jeg forsåvidt stadig, men andre mener modsat. Således refererer „Aalborg Amtstidende“ fra grundejernes møde i Skive sidste lørdag følgende — jeg beder om tilfaldelse til et kort citat —:

„Ved mødet talte folketingsmand Alfred Bøgh, Nysum, om ejendomsbeskatningen og kom bl. a. ind på det forslag om grundstigningsskyld, der er fremme nu. Bliver det vedtaget, har staten ved næste vurdering om 3—4 år inddraget 25 pct. af grundværdien, og udviklingen går hurtigt i den retning, at ejendomsretten kun er en fiktion.“

Nu ved jeg ikke, om referatet i „Aalborg Amtstidende“ er rigtigt, jeg har ikke set det dementeret, men det lyder mig noget besynderligt. For det måtte da i hvert fald være en forudsætning, at der skulle ske en pengeforringelse på 25 pct. i løbet af 3—4 år, og det kan dog vel ikke være meningen.

Jeg indrømmer, at man, hvis man ikke inddrager grundværdistigningen, hvad regeringsforslaget jo går ud på, eller yderligere udvider det, sådan som vi har foreslået det, selvfølgelig løber en risiko for at ødelægge landets pengevæsen, men ligefrem stille sig op og sige, at landets pengeværdi bliver forringet 25 pct. i løbet af 3—4 år, synes jeg alligevel er lidt dristigt af et medlem af det høje ting bare for at bekæmpe et lovforslag, han er imod. Det er jo fuldkommen at male noget på væggen, som man ikke ved noget om.

Men een ting skal i alt fald siges, at selv om man forringer pengevæsenet, betyder det dog ikke, at de på en ejendom hvilende prioriteter bliver større, og derfor ville det være helt urimeligt, hvis det var den tilfældige ejer, der ufortjent fik gevinsten ved den stigning af jordværdien, der fremkom ved den forringede pengeværdi. Det ville give jordejeren en falsk købekraft og netop medvirke til at ødelægge pengevæsenet. Det ville sige, at skødehaveren ville, hvis han fik lov til at få den gevinst, tjene mange, mange penge på ødelæggelsen af landets pengevæsen. Jeg må sige, de velstillede generer sig ikke for at kræve ind. Hvis man inddrager stigningen, modvirker det pengeforringelsen. Derfor hilser vi med tilfredshed finansministerens erklæring om, at regeringen vil genfremsætte sit forslag.

Vi er også enige i, at det naturlige må